

Povjerenstvo za obranu:

izv. prof. mr. Zlatan Filipović, predsjednik
Koledž za arhitekturu, umjetnost i dizajn
Američko sveučilište u Sharjahu, UAE

red. prof. Anto Kajinić, član (mentor)
Sveučilište u Dubrovniku

red. prof. dr. sc. Antun Karaman, član
Sveučilište u Dubrovniku, Sveučilište u Mostaru

izv. prof. dr. sc. Darko Tomašević, član
Katolički bogoslovni fakultet, Univerzitet u Sarajevu

Rad sadržava:

239 stranica teksta

184 slike i crteža

133 navoda literature

11 slikovnih priloga

IZVADAK IZ OCJENE POVJERENSTVA

Umjetničko-znanstvena disertacija mr. Josipa Mijića autentična je i multidisciplinarna, te ispunjava kriterije i očekivanja vezana uz temu. Cilj ove disertacije je bio ukazati na ostvarivu mogućnost i potrebu ovovremenog ujedinjavanja tradicionalno-crkvenog i moderno-umjetničkog vizualiziranja; streljenja prema Transcendentnom, prema Središtu, preko tmastog, kao obitavalištu istog. Time ova umjetničko-znanstvena disertacija emanira novi i originalni egzistencijalni i filozofski pristup prema vječnom upitu o inicijalnom početku, u neomeđenim i nepojmljivim tmastim i kozmičkim nedogledima. Naznačeni cilj ove disertacije realiziran je i osebujnim teorijskim dijelom, ali i uvjerljivim autentičnim dijelom slikarske disertacije koji je nastao sukladno i koherento sa sekularnom slikarskom poetikom posljednjega desetljeća njegova slikanja. Oba dijela ove disertacije uvjerljivo su kompatibilni.

Multidisciplinarnost ove umjetničko-znanstvene disertacije manifestira se sa slednjem teme na više platformi: znanstvenoj, estetskoj, etičkoj, filozofskoj, vizualno-stvarateljskoj, religijskoj. Unatoč kompleksnosti disertacije, mr. Josip Mijić je uvjerljivo i brižno sačuvao konzistentnost u realiziraju naznačenog cilja disertacije. Temeljne vizualne i filozofske nitи ovoga umjetničko-znanstvenog istraživanja jesu: tmastost (crnilo) i materija (tvornost) kao stvarna obitavališta Transcendentnoga, Onostranog, bez koga trajanje nije cijelovito, smisleno. Ovakvim originalnim pristupom prihvaćanja Apsolutnog, kao staništa egzistencijalnosti, disertacija nam približava i sveprisutnost i neobujljivost Onostranog, jer i tmastost i materija su, uistinu, uvijek svugdje. *Dekadologija* sa svojih deset sliko-objekata naprosto odzvanja moćnim zvukom tišine. Tišina i mir su glazba Transcendentnog, Apsolutnog. Tek u desetom, bijelom, sliko-objektu osjećamo glazbu trajanja jer se Transcendentni povukao, odmarao. Ali nije odmaralo trajanje i sloboda koja mu je darovana pa taj sliko-objekt, stoga, emanira bremenitošću.

Posvemašnja originalnost i naročata vrijednost ove umjetničko-znanstvene disertacije apostrofirana je autorskom vizijom kapele *Genesis* mr. Josipa Mijića, kao mogućeg ambijenta za njegovu slikarsku *Dekadologiju*. Hrabar je to i otmjen čin kreativnog isповједanja iskrenog vjerovanja da smo s Transcendentnim ujek blizu.

Izneseni put umjetničko-znanstvene analize uspješno je omogućio realiziranje postavljenog cilja ove disertacije uz korištenje vlastitog vokabulara i stvarateljskih izražajnih sredstava. Disertacija je iznjedriла mogućnost daljnjih istraživanja i sagledavanja supstrata tmastog i materijalnog u vizualizaciji putova transcendencije i samoga Transcendentnog u nadolazećem vremenu. Spoznaje, znanost, stvaralaštvo, neprekidno se prožimaju i s tmastim i s materijalnim, ali tko zna granice i mjere tog kretanja i prožimanja, osim Transcendentnog?

Zbog naznačenog razložno je vjerovati da ova umjetničko-znanstvena disertacija sadrži jasnu i uvjerljivu i referentnost, originalnost, kao i izvorišnu vrijednost daljinjih, naznačenih, umjetničko-znanstvenih istraživanja.

Na temelju iznesenog ovu umjetničko-znanstvenu disertaciju ocjenjujemo izvršnom ocjenom.

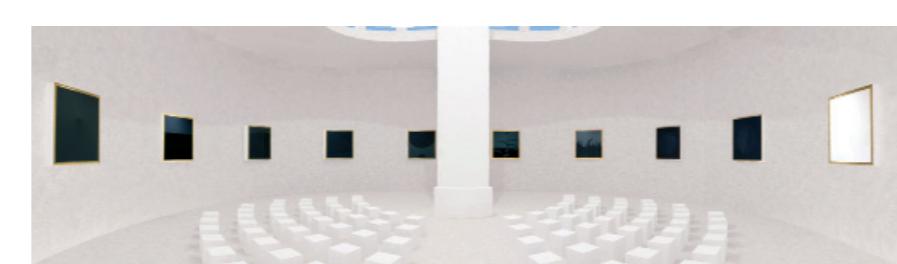
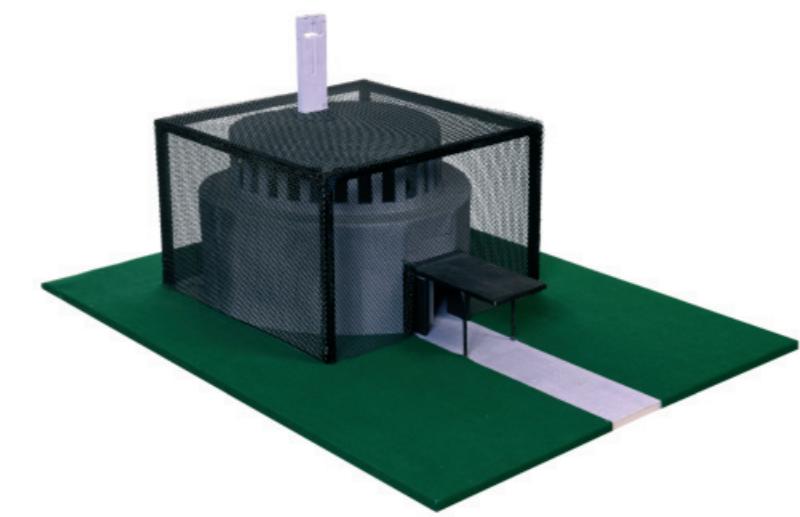
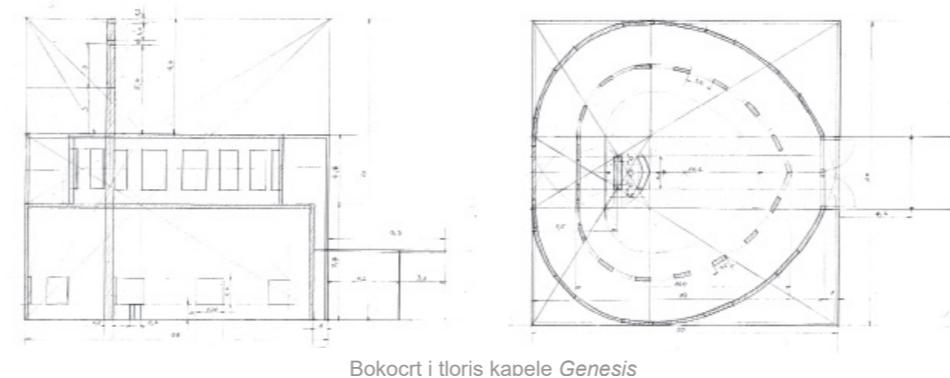
Mr. Josip Mijić rođen je 11. travnja 1975. godine u Travniku. Godine 2002. diplomirao je slikarstvo na Akademiji likovnih umjetnosti na Širokom Brijegu u klasi prof. Ante Kajinića, a 2005. završio je poslijediplomski studij *Ars sacra* pod mentorstvom istog profesora i stekao zvanje magistra *Ars Sacra*. Od 2003. do 2012. godine bio je viši asistent na kolegiju *Teorija prostora*, od 2003. viši je asistent na kolegiju *Komputorska grafika*, od 2013. na kolegiju *Mali akt*, koji se izvodi na četvrtoj godini, i od 2014. godine na kolegiju *Mali akt*, koji se izvodi na trećoj godini na ALU na Širokom Brijegu.

Godine 2007. bio je član žirija na 28. međunarodnom natječaju u mini-otisku u Cadaquesu (Španjolska). Po pozivu je sudjelovao na međunarodnom likovnom projektu *The Same Wind the Same Rain* održanom u Chiang Mai (Tajland) 2012. godine. Boravio je u *Cite internationale des arts* u Parizu u ime ULUBiH-a 2013. godine. Bio je član organizacijskog tima međunarodnog projekta *Bomb Gallery*, održanog u Mostaru 2014. godine.

Izlagao je na 20 samostalnih i oko 100 skupnih izložbi. Autor je dvaju vitraja u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo u Trebižatu pokraj Čapljine, šest vitraja u crkvi sv. Ilije u Masnoj Luci na Risovcu, pet vitraja u crkvi sv. Franje Asiškog u Čapljini, vitraja u kapeli sv. Franje u Gornjem Vukšiću i triju postaja Križnog puta u crkvi navještenja Gospodinova u Širokom Brijegu.

Član je više umjetničkih udruga u Bosni i Hercegovini i u Hrvatskoj.

Na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Mostaru od akademске 2010./11. godine započinje izradu doktorske disertacije iz područja umjetnosti, polja likovnih umjetnosti, grane slikarstva, s temom *Tmasto i materijalno u vizualizaciji transcendentnog u sakralnom slikarstvu*, pod mentorstvom prof. Ante Kajinića.

Sveučilište u Mostaru

**AKADEMIJA LIKOVNIH UMJETNOSTI
NA ŠIROKOM BRIJEGU**

mr. Josip Mijić

**ULOGA TMASTOG I MATERIJALNOG U
VIZUALIZACIJI TRANSCENDENTNOG U
SAKRALNOM SLIKARSTVU**

Doktorska izložba

Široki Brijeg, 21. – 26. lipnja 2017.

Sažetak: Disertacija istražuje problematiku vizualiziranja transcendentnog u sakralnom slikarstvu putem dvaju vizualnih elemenata, tmastog i materijalnog. Istraživački je rad krenuo od analize vizualnog opažanja materijalnoga svijeta i tmastog u njemu te preko poglavlja koja objašnjavaju ključne pojmove disertacije – tmasto i materijalno – metodološki se razvijao i usmjeravao (sužavao) prema završnom poglavlju koje jasno predočuje svrhu i cilj istraživanja. Ujedinjavanjem tradicionalno-crkvenog i moderno-umjetničkog otvoreno je novo poglavje u umjetnosti. Mistična, transcendirajuća tama i materija u sliko-objektima Dekadologije koji vizualiziraju biblijsko stvaranje svijeta, te kapela Genesis, ukazuju na činjenicu da materijalni svijet sam po sebi nema dostatan razlog svog postojanja i da čovjek u njemu kao ograničeno, materijalno i konačno biće transcendenciju jednostavno treba. Dekadologija pokušava ponovno uspostaviti duhovno središte i ponuditi suvremenom čovjeku „ispravno“ transcendiranje koje će ga očjeloviti te istisnuti „kriva“ transcendiranja koja nudi sveprisutni materijalizam XXI. stoljeća. U sliko-objektima Dekadologije vizualizirana transcendencija između Apsolutnog, koji je Tmast jer Njegova stvarnost izmiče ljudskom objektiviranju, i konačnog, materijalnoga svijeta, koji je prikazan oprostorenim kvadratom i krugom, nadograđuje ljudsku spoznaju nadiskustvenim – daje čovjeku sveobuhvatan smisao. Vlastiti umjetničko-znanstveni doprinos snažno zrači originalnošću i omogućava nastavak istraživanja u tom području.

Abstract: This dissertation is exploring the problem of visualizing the transcendental in sacral paintings through two visual elements, the dark and the material. The thesis started from the analysis of the visual experience of the material world and the dark within it. The work was methodologically developing and narrowing towards the last chapter that clearly explains the purpose and aim of the research. By uniting the traditional-church and modern-artistic characteristics, a new chapter has been opened in art. The mystical, transcendental dark and mater in paintings of the Dekadology that visualize the Biblical creation of the world and the chapel Genesis, point to the fact that the material world in itself has no reason for its existence and that the man is a limited, material and final being living in it. Dekadology tries to establish a spiritual center and offer the contemporary man a “right” transcending which will make him whole and to push out the “wrong” transcending that are offered by the materialism of the XXI. century. The visual transcendence between the Absolute, that is Dark because His reality escapes human objectifying and the final, material world which is represented by the square and the circle, build on the human knowing of the supernatural- give the man an all-encompassing meaning. Its own art-scientific contribution strongly emanates originality and enables the continuation of research in the field.

